

60 ára minning um mannkaða

16. 60 ára minning um mannkaða.
Frásögn af sjóslysi á Stokkseyri
laugardaginn 26.mars 1881, er
fimm menn fórust í lendingu.

---

4 blöð qto. Reykjavík, 26.mars 1941.
+ 1 blað fol.

Hól 4. Hetta vid, umum ad keruot i Hól ena hrekkjast of þorum; þá þrátt fyrir afspyrnuvotid
 og ódögungid þrumvotid, sem hann hafði i undan haldi og því hefði átt ad flýggja bati hans
 fram i vid und hveigju falli, sem undir hann var, sat hann þar sem hann var þórninn, þá
 einu og stjórnaður vori. Var ni samstundis súsíð átt, þarum i lórninu og búi sit til ad fara.
 Fram i sundid og neyna ad bjarga mönnum þeim, en um kymsi i Héli ad verða, en þangað
 vori þórnid; en sá þrum sigríms leysis i lórninu, þar sem brinnid og oðeriu voru i allan
 hlíðan, vilði svo óþyggiloga til, ad stípi of þar flýggi neyp i Snepilinu og var eigi umf
 ad þetta fyrir þaðan fyrir brinninu og lálviddis rotninu. Þjórgum ar vid lórninu ^{okkar ven} ad þeir lórnid i
 líli, en þá sá um vid, ad stípi þann in landi; þá ad stípi of þar vitanlega ellu, en helli 4. ab-
 leiddis fram i sundid, enda vorum vid i eyni hattu. Formátturinn i stípi þessu var þinn
 ágoti, gandi formáttur, þjórnur síð. Þjórnurinn i Kadla stórninu, og bjargaði hann þeim þá þá og
 Gudmundi, þjórnurinn nið. Síðan þórnur átt ad stípi in landi, oðeriu til þá þá þar. Þórnur vid
 þá rutt stípid og vorum ad losna af Snepilinu, en það þar ad.

Hól 5. Þá leiddum til lands sá þjórnur gandi. umum einu þjórn i árninu; hafði hann þórn
 um in þringardinnu, nokkur þjórn vindi og stórninu, med þess árn ar undir þessu
 sá, og virtist hann vandi, en ad var þórnid, enda sá þjórnur hveigjuar þessu in med
 þess árn angustlausu. Þetta var þjórnur þessu hveigju, en sá þrum þess, ad hann hafði þórnid
 þannig ad árninu, ad þess leutu undir bati hans, en eigi þjórnid; þess þórnur. Þórnid
 um mögu ad halda þessu neyp in árninu, ella hefði hann getad haldid fyrir fyrir og um
 yfir boddid og neyp in árninu. —

Var þetta fyrsta þjórnid, en þá var þjórnur oðeriu ad, en þess undur, mögum fleiri síðan,
 og vori átt i þessu þjórnid átt litta þessu, in þess vandi vid þessu vori ad bjarga einu
 einu áttu manni. Eins og oðeriu umum þessu einu þessu þessu vandi lórninu, sem voru
 þessu vandi, sem idur sá. Þjórnurinn o. fl. undur þessu til þess, ad þessu var ad þessu
 þessu vandi i þessu þessu; þessu var þessu til þessu ad þessu þessu i þessu,
 átt vid sundid og vandi þessu, umum til þessu ad þessu þessu og inu in þessu
 i þessu og þessu. Þessu var þessu áttu sátt i þessu vandi og þessu, ad vandi
 oðeriu bnda utan in lórninu, þessu þessu og oðeriu þessu, svo ad þessu vori

